

SLAKTIÐ

Kjøtið skal passast líka væl sum seyðurin

Óli í Hjøllum hevur góðar royndir av kjøti av seyði, sum gongur í skuggasíðuni, har sólin ikki stendur so nógv á. Tann morreyði veðrurin hann hevur fingið í hornini á, er tvævetur, men hann er so vakur, at hann fær helst eitt ár afturat, og sleppur at brunda aftur í vetur

SEYÐAHALD Tað er ikki alt tað gamla, sum er gott, men eg havi eisini ringar royndir av onkrum av hesum nýggja, sigur Óli í Hjøllum

ÁKI BERTHOLDSSEN

Skalt tú hava gott kjøt, eru tað eru nøkur viðurskifti, sum hava ein serliga stóran týðning.

Tað heldur Óli í Hjøllum í Porkeri. Hann hevur altíð fingið við seyð og í tí sambandi hevur hann gjørt sær ymsar eygleiðingar, og tað heldur hann, hevur roynt honum væl.

Óli sigur, at tey plaga at fletta góðar 30 seyðir um árið. Hann sigur, at tey flestu av teimum minstu lombunum verða tikin til feskt, tí tað er ofta tað, sum verður etið best. Men restin verður hongt upp at ræsa og turka.

Ikki ein góður máti

Tað var pápi Óla, sum lærði

hann at fletta og tað var upp á tann gamlan mátan

– Tá ið seyðurin var flettur, varð kroyðið skivað og skorið varð niður á hálsin og upp við hárygginum. Øll síðan varð loyst frá og síðani varð válgarin og herðablaði loyst, og so varð tað hongt upp.

Tað gjørdi hann eisini ta fyrstu tíðina eftir at hann var fluttur til Porkeris, men tað gavst hann skjótt við, tí hann heldur ikki, at tað er ein góður máti.

– Tað er nógv skjótari at verða hýggjuskotið og tað er nógv skjótari at fáa maðk í kjøtið upp á handan mátan.

– So nú eru krovini púra heil, tá ið tey verða hongd upp og tey verða ikki skotin sundur fyrr enn eina ferð í november.

Óli sigur, at fyrr stroyddi hann altíð salt á krovini, áðr-

enn hann hongdi tey upp. Men tað ger hann heldur ikki longur, tí hann heldur, at saltið heldur kjøtið feskt og steðgar ræsingini.

Fer illa við kjøtinum

Óli í Hjøllum sigur, at hann hevur eisini roynt hendan ný-

mótans máta at fletta upp á við at draga skinnið av seyðinum við elektriskum spæli.

Men tað er hann eisini givin við, tí hann heldur at tað fer ov illa við kjøtinum, í hvussu so tí kjøtinum ið skal hongjast upp.

– Sama, hvussu varisliga tú dregur skinnið av, hendur nakað við kjøtinum, tá ið tað verður drigið av við elektriskum spæli. Tað koma bløðrur í og vøddarnir loysna, og so er tað so skjótt, at tað verður inni í.

– Tí eri eg farin aftur til at tumma við hond upp á gamlan máta, sigur hann

Fasta mannagongd

Reinførið hevur alt at siga fyri kjøtið, og Óli í Hjøllum sigur, at sum heild er tað batnað munandi hesi seinastu árin.

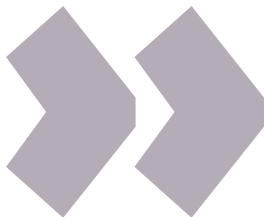
Sjálvur fylgir hann nøkrum

ávísu mannagongdum fyri at halda kjøtið reint.

– Eg fylli ikki sperðlar ímeðan vit fletta. Skal eg havi ein sperðil, taki eg hann frá og skoli hann út í flógvum vatni, og so verður hann fyltur seinni inni í køkini. Tað er ein finur máti, tí tú sleppur frá at fáa skarn upp á hendurnar ímeðan tú flettur.

– Tá ið eg fletti, brúki eg altíð tað, at tá ið hálsurin er loystur, balli eg hann inn í eitt reint handklæði, ella eitt viski-stykki, so at eingin ull kemur at.

– Eg leggi eisini stóran dent á, at tann hondin, sum er á skinninum, verður verandi á skinninum og ikki kemur at krovinum, og so verður hin hondin - og bara hin hondin - brúkt at tumma við. Eg leggi dent á ikki at skifta um, tí so

Hann heldur ikki, at tað er ein góður máti